

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/18/2012
Identifikačné číslo spisu:	7010234551
Dátum vydania rozhodnutia:	03.07.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:7010234551.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: HRÁČ, s.r.o., IČO: 36 215 775, Slovenskej jednoty 33, Košice, právne zastúpený JUDr. Miroslavom Némethom, advokátom, Hviezdoslavovo námestie 13, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0291/99/2010 zo dňa 20. septembra 2010, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/19796/2010-29 zo dňa 01. marca 2012, jednomyselne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach
č. k. 6S/19796/2010-29 zo dňa 01. marca 2012 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0291/99/2010 zo dňa 20.09.2010, ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/0596/05/2009 zo dňa 11.01.2010, ktorým bola žalobcovi pre nedodržanie povinností predávajúceho podľa § 13 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 250/2007 Z.z.) uložená pokuta vo výške 490 € podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že závery správnych orgánov oboch stupňov k danej kľúčovej otázke z hmotnoprávneho hľadiska sú správne a právne vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnené. Informácie o kontrolovaných výrobkoch ponúkaných na predaj v prevádzke žalobcu boli zákazníkovi poskytované v písomnej forme iba v cudzom jazyku. Išlo o informácie v písomnej forme, čo priamo navodzuje právnu povinnosť žalobcu, ako predávajúceho postupovať v súlade s ustanovením

§ 13 zákona č. 250/2007 Z.z. Samotný spôsob balenia výrobkov v zafóliovanej forme balenia neumožňoval potenciálnym zákazníkom oboznámiť sa s obsahom údajov uvádzaných vo vnútri balenia výrobkov podaných na predaj. K otázke primeranosti a účelnosti uloženej sankcie prvostupňový súd uviedol, že je to vecou tzv. správnej úvahy orgánu verejnej správy a dôvodom pre zrušenie administratívneho rozhodnutia v dôsledku neprimeranosti uloženej sankcie správnym orgánom, by bol iba skutkový a právny stav, na základe ktorého by súd zistil, že uložená sankcia je v zjavnom nepomere s charakterom, rozsahom a spoločenskou nebezpečnosťou zistených porušení právnych predpisov. K otázke doručovania prvostupňový súd uviedol, že správnym orgánom aplikovaný postup pri doručovaní uvedeného dokladu je v súlade s § 25 ods. 1, 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok).

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/19796/2010-29 zo dňa 01.03.2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby ho zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. SK/0291/99/2010 zo dňa 20.09.2010 zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca namietal nedodržanie postupu pri doručovaní inšpekčného záznamu zo dňa 21.10.2009 a uviedol, že správny orgán prvého stupňa sa mal pokúsiť o doručenie na inú známu adresu žalobcu, uvedenú v živnostenskom registri Slovenskej republiky, a to na adresu jeho jednotlivých prevádzok uvedených v živnostenskom registri Slovenskej republiky k dátumu 21.10.2009. Doručenie inšpekčného záznamu žalobcovi predstavuje základný predpoklad pre uplatnenie jeho práv na podanie námietok voči uloženému opatreniu na mieste a oboznámeniu sa so skutkovými a právnymi závermi kontroly vykonanej na prevádzkarni žalobcu dňa 21.10.2009. Nedoručením inšpekčného záznamu boli tieto práva účastníkovi upreté, čo opakovaně namietal už počas správneho konania. Žalobca má za to, že riadne doručenie inšpekčného záznamu je základnou a neopomenuteľnou podmienkou pre začatie správneho konania, uplatňovanie práv žalobcu ako účastníka konania a vydanie rozhodnutia v správnom konaní. Konaním správneho orgánu došlo k porušeniu § 25 ods. 2 správneho poriadku. Tiež poukázal na rozporné odseky v odôvodnení prvostupňového správneho rozhodnutia.

Podľa názoru žalobcu prvostupňový správny orgán postupoval tiež v rozpore s § 47 ods. 3 správneho poriadku, keď sa správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia nezaoberal čestným prehlásením zamestnanca D., ktoré žalobca ako dôkaz priložil k vyjadreniu k začatiu správneho konania.

Žalobca ďalej uviedol, že na rozdiel od iných prevádzok si plní svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 250/2007 Z.z. a z ostatných právnych predpisov zodpovedne a pri kontrole bolo prekontrolovaných viac ako osemdesiat druhovo podobných výrobkov, kde nebol zistený žiaden nedostatok v plnení zákonných povinností pri označovaní výrobkov cenami, vekovou vhodnosťou alebo informáciami o vlastnostiach a spôsobe používania výrobku.

Na záver poukázal na neprimeranosť uloženej sankcie a na to, že správny orgán je povinný v zmysle § 3 ods. 4 správneho poriadku dbať na to, aby v rozhodovaní o skutkovo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Správny orgán tak však nekonal a uložil neprimeranú sankciu v porovnaní s inými rozhodnutiami. Ako príklad k odvolaniu doložil právoplatné rozhodnutie žalovaného č. SK/0027/99/2011.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/19796/2010-29 zo dňa 01.03.2012 potvrdil.

V dôvodoch uviedol, že prvostupňový správny orgán pri doručovaní inšpekčného záznamu postupoval na základe § 25 ods. 2 správneho poriadku. Žalobca si zásielku neprevzal v odbernej lehote a v takomto

pripade zákon nestanovuje povinnosť opakovaného doručovania zo strany správneho orgánu, nakoľko sa v uvedenom prípade uplatní fikcia doručenia, ktorá nastala nevyzdvihnutím doručenej zásielky na pošte v úložnej lehote. Žalobcovi bolo umožnené vyjadriť sa k dôkazom, ktoré tvoria podstatu rozhodnutia č. P/0596/05/2009, žalobca využil možnosť a vyjadril sa k oznámeniu o začatí správneho konania dňa 16.11.2009, ako aj v rámci odvolacieho konania podaním odvolania. Súčasne mal zákonnú možnosť v zmysle správneho poriadku nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, odpisy a dostať kópie spisov, ktorú si však neuplatnil. Čo sa týka rozporných odsekov v prvostupňovom rozhodnutí správneho orgánu, žalovaný uviedol, že predmetný nedostatok vznikol v dôsledku administratívnej chyby prvostupňového správneho orgánu. Na následnú zodpovednosť žalobcu za spoľahlivo zistený protiprávny stav to však nemá žiadny vplyv. Prvostupňový správny orgán sa zaoberal vo svojom rozhodnutí vyjadreniami žalobcu a adekvátnym spôsobom sa vysporiadal s jeho námietkami. Nie je pravda, že žalovaný sa v správnom konaní opomenul zaoberať predloženými dôkazmi. Žalobca v správnom konaní nepredložil reálne dôkazy, ktorými by spochybnil zistenia inšpektorov.

Žalovaný pri ukladaní sankcie zvážil okolnosti daného prípadu, ako aj dôvody zisteného porušenia povinností a má za to, že výška sankcie zodpovedá charakteru a rozsahu protiprávneho konania a bola uložená na dolnej hranici zákonnej sadzby. Porovnávanie výšky pokút v rôznych veciach nie je namieste, keďže správne konanie je vedené výlučne individuálne. V prípade zistenia porušenia povinnosti je vecou individuálneho uváženia konkrétneho správneho orgánu, aby posúdil výšku pokuty. Na nedodržanie zákona bol žalovaný upozornený podnetom od spotrebiteľa, zameraným na to, že dôležité informácie o tom, že za používanie PC hry musí platiť mesačný poplatok, boli uvedené na PC hre výlučne v anglickom jazyku. Pričom spotrebiteľ nemal dostatočné jazykové znalosti na to, aby si vedel uvedenú informáciu preložiť.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) zistil, že dňa 21.10.2009 bola v prevádzkarni Hráč - predaj Softvéru OZC, MAX Žilina vykonaná kontrola zameraná na dodržiavanie ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z., zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 97/2008 Z.z. o podrobnostiach duálneho zobrazovania pre oblasť ochrany spotrebiteľov v období III. etapy povinného duálneho zobrazovania cien, zákona č. 343/2007 Z.z. o podmienkach evidencie, verejného šírenia a uchovávania audiovizuálnych diel, multimediálnych diel a zvukových záznamov umeleckých výkonov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (audiovizuálny zákon) v znení neskorších predpisov a na prešetrovanie podnetu č. 554/2009.

Pred vykonaním kontrolného nákupu inšpektorov Slovenskej obchodnej inšpekcie vedúci prevádzkarne ústne informoval o PC hre WORLD OF WARCRAFT a oboznámil ich o tom, že uvedenú hru treba po inštalácii pripojiť na internet a je potrebné aktivovať si herný účet za poplatok 12,99 € mesačne. Uvedená informácia bola písomne obsiahnutá aj na obale výrobku, avšak len v cudzojazyčnej mutácii, nebola uvedená v štátnom jazyku. Písomná informácia o potrebnom pripojení a mesačnej platbe v štátnom jazyku nebola inšpektorom predložená a to ani na požiadanie.

Na odstránenie zistených nedostatkov bolo kontrolovanej osobe nariadené, aby cudzojazyčné informácie boli písomne uvedené na obale výrobku i v štátnom jazyku v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z.

Predmetná kontrola bola vykonaná na základe podnetu spotrebiteľky, ktorá si predmetnú PC hru kúpila so svojím 10-ročným synom, ktorý neovláda anglický jazyk. Na informáciu, že používanie danej PC hry je možné len po pripojení na internet ich pri kúpe pracovník predajne aj upozornil, avšak na to, že za jej používanie na internete sa musí platiť aj mesačný poplatok ich pracovník predajne neupozornil. Po návrate do predajne (cca 45 minút po nákupe) im pracovník predajne nebol ochotný zakúpenú hru vymeniť a ani vydať doklad o reklamacii.

Dňa 27.10.2009 bola žalobcovi na adresu jeho sídla, uvedeného v obchodnom registri Slovenskej republiky zaslaná kópia Inšpekčného záznamu z kontroly vykonanej dňa 21.10.2009. Predmetná zásielka sa však vrátila prvostupňovému správnenému orgánu s tým, že nebola prevzatá v odbernej lehote. Dňa 12.11.2009 bolo žalobcovi doručené oznámenie o začatí správneho konania o uložení postihu podľa § 24 zákona č. 205/2007 Z.z. Dňa 23.11.2009 bolo prvostupňovému správnenému orgánu doručené vyjadrenie k začatiu správneho konania. Prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu č. P/0596/05/2009 zo dňa 11.01.2010 bola žalobcovi za nedodržanie povinností predávajúceho podľa § 13 zákona č. 250/2007 Z.z. uložená pokuta vo výške 490 €. Voči nemu podal žalobca dňa 05.02.2010 odvolanie, ktoré však druhostupňový správny orgán zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Podľa § 13 zákona č. 250/2007 Z.z. ak sa informácie uvedené v § 11 a 12 poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Možnosť súbežného používania iných označení, najmä grafických symbolov a piktogramov, ako aj iných jazykov, nie je týmto dotknutá. Fyzikálne a technické veličiny musia byť vyjadrené v zákonných meracích jednotkách.

Predávajúci je povinný pri predaji informovať spotrebiteľa o vlastnostiach predávaného výrobku alebo charaktere poskytovanej služby, o spôsobe použitia, montáže a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia, montáže alebo údržby, o podmienkach uchovávaní a skladovania, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou. Ak je to potrebné s ohľadom na povahu výrobku, spôsob a dobu jeho používania, je predávajúci povinný zabezpečiť, aby tieto informácie zrozumiteľne obsahoval aj priložený písomný návod.

Ak výrobca alebo dovozca nevstupujú do priameho vzťahu s predávajúcim, sú povinní pravdivo a úplne informovať o vlastnostiach výrobku dodávateľa. Dodávateľ je povinný pravdivo a úplne informovať o vlastnostiach výrobku predávajúceho. Informácie, ktoré výrobca, dovozca alebo dodávateľ musia poskytnúť, zahŕňajú

- a) úplný opis rizika, ktoré výrobok predstavuje, vrátane rizika výrobku používaného na výkon služby,
- b) všetky informácie dôležité pre používanie výrobku,
- c) opatrenia, ktoré je potrebné prijať na zabránenie vzniku rizika pre spotrebiteľa pri používaní výrobku.

Povinnosti uvedených v odseku 1 sa nemôže predávajúci zbaviť tvrdením, že mu potrebné alebo správne informácie neposkytol výrobca, dovozca alebo dodávateľ; to neplatí, ak ide o všeobecne známe skutočnosti (§ 11 ods. 1, 2, 3 zákona č. 250/2007 Z.z.).

Podľa § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Podľa § 25 ods. 1 správneho poriadku písomnosti určené do vlastných rúk adresované orgánom a právnickým osobám sa doručujú ich zamestnancom povereným prijímať písomnosti. Ak nie je určený zamestnanec na prijímanie písomností, doručí sa písomnosť určená do vlastných rúk tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať.

Podľa § 25 ods. 2 správneho poriadku ak nemožno doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu,

ktorú uviedla alebo je známa, ani na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je správnomu orgánu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky správnomu orgánu za doručenú, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu žalobcu, pričom najvyšší súd v rámci odvolacieho konania skúmal aj konanie, ktoré mu predchádzalo najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu. K úplným a dostatočným dôvodom uvedeným v odôvodnení rozsudku krajského súdu, s ktorými sa najvyšší súd stotožňuje, dodáva:

Spornými ostali otázky doručovania Inšpekčného záznamu zo dňa 21.10.2009, nevysporiadanie sa so všetkými predloženými dôkazmi a výška uloženej pokuty.

Kópia Inšpekčného záznamu zo dňa 21.10.2009 bola žalobcovi zaslaná dňa 27.10.2009. Predmetná zásielka sa však vrátila prvostupňovému správnomu orgánu s tým, že nebola prevzatá v odbernej lehote. Základom pre úspešné doručenie úradnej zásielky je existencia adresy adresáta, na ktorej môže doručovateľ zásielky odovzdať písomnosť. Adresu je možné zistiť buď priamo od adresáta, alebo z rôznych oficiálnych registrov. V prípade doručovania Inšpekčného záznamu nie je zákonodarcom vylúčené tzv. náhradné doručovanie, preto je možné v tomto prípade uplatniť fikciu doručenia.

Na uplatnenie fikcie doručenia podľa § 25 ods. 2 správneho poriadku musia byť kumulatívne splnené nasledovné podmienky:

- a) adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, nebol zastihnutý,
- b) doručovateľ vhodným spôsobom adresáta upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu,
- c) druhý pokus o doručenie zostal taktiež bezvýsledný,
- d) adresát písomnosti bol upovedomený o uložení písomnosti,
- e) adresát si zásielku nevyzdvihol,
- f) nedoručená zásielka sa vrátila správnomu orgánu.

Pokiaľ by aspoň jedna z týchto podmienok nebola splnená, fikciu doručenia by nebolo možné uplatniť. Nemožno tiež zamieňať pojmy „nemožnosť doručenia zásielky“ a „neprevzatie zásielky“. Adresa žalobcu, ktorá bola uvedená v obchodnom registri Slovenskej republiky bola aktuálna a ako vyplýva z administratívneho spisu, žalobca si na nej preberal iné zásielky mu určené, ako aj z tejto adresy odosiela svoje vyjadrenia a iné písomnosti určené žalovaným správnym orgánom. Výklad, ktorý uplatnil žalobca, a teda to, že za písomnosť, ktorú nemožno doručiť je potrebné považovať aj písomnosť, ktorú si adresát neprevzal na svojej obvyklej adrese, z ktorej bežne odosiela a prijíma písomnosti, by znamenala obchádzanie zákona, keďže takýmto jednoduchým neprevzatím zásielky, by sa bolo možné vyhnúť akýmkoľvek účinkom, ktoré so sebou spája doručenie a úplne tak zmariť účel akéhokoľvek správneho konania. Keďže predmetná zásielka bola doručiteľná, ktorá sa však na základe konania, resp. nekonania žalobcu vrátila prvostupňovému správnomu orgánu, správny orgán prvého stupňa nemal povinnosť doručovať predmetnú zásielku na adresu jednotlivých prevádzok žalobcu. Žalobca si predmetnú zásielku neprevzal ani v úložnej lehote. Účelom úložnej lehoty je dať adresátovi reálnu možnosť si písomnosť v rámci jej plynutia vyzdvihnúť. Účinky doručenia tak nastali po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky správnomu orgánu.

V prípade náhradného doručovania je uvedeným ustanovením konštruovaná právna fikcia, že účinky doručenia písomností nastanú ex lege po uplynutí stanovenej doby aj voči tomu, kto písomnosť fakticky neprevzal. Právna fikcia je právnotechnický postup, pomocou ktorého sa považuje za existujúcu situácia, ktorá je zjavne v rozpore s realitou a ktorá dovoľuje, aby z nej boli vyvedené odlišné právne dôsledky než tie, ktoré by plynuli iba z konštatovania faktu. Účelom fikcie v práve je posilniť právnu istotu. Právna fikcia, ako nástroj odmietnutia reality právom, je nástrojom výnimočným, striktné

určeným pre naplnenie tohto jedného z hlavných ústavných postulátov právneho poriadku v podmienkach právneho štátu. Aby mohla právna fikcia svoj účel naplniť (dosiahnutie právnej istoty), musí rešpektovať všetky náležitosti, ktoré s ňou zákon spája. Ak nie sú všetky právne náležitosti splnené, súd nie je oprávnený naplnenie fikcie konštatovať. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky možno štátnu moc uplatňovať len v prípadoch a stanovených medziach spôsobom, ktorý ustanoví zákon (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 65/2010).

Čo sa týka rozporuplných odsekov na str. 2, 3 a 4 prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu, keď v jednom z odsekov je uvedené, že sa žalobca k oznámeniu o začatí správneho konania nevyjadril a v druhom naopak, že k oznámeniu o začatí správneho konania sa vyjadril dňa 16.11.2009, senát odvolacieho súdu uvádza, že predmetná chyba nepredstavuje dôvod nepreskúmateľnosti rozhodnutia ako takého. Prvostupňový správny orgán stručne uviedol obsah vyjadrenia žalobcu zo dňa 16.11.2009, a preto uvedená administratívna chyba nie je dôvodom na zrušenie rozhodnutia.

V predložennom čestnom prehlásení, ktoré bolo predložené spolu s vyjadrením k začatiu správneho konania, zamestnanec S. D. uviedol, že dňa 21.10.2009 pred vykonaním nákupu poučil prítomných inšpektorov Slovenskej obchodnej inšpekcie o potrebe pripojiť hru WORLD OF WARCRAFT po inštalácii na internet a zaplatiť mesačný poplatok vo výške 12,99 €, čo bolo následne zapísané aj do inšpekčného záznamu. Žalobca týmto nijakým spôsobom nespochybnil zistenia inšpektorov Slovenskej obchodnej inšpekcie, keďže uvedené ústne upozornenie bolo zaznamenané v inšpekčnom zázname, žalobca nepredložil žiadne nové dôkazy, ktoré by neboli už správneho orgánu známe a ktoré by nevyhodnotil v správnom konaní.

V otázke primeranosti a účelnosti uloženej sankcie sa senát odvolacieho súdu stotožnil s odôvodnením prvostupňového súdu, že rozhodovanie správneho orgánu o výške sankcie v prípade zistenia porušenia právnej povinnosti je vecou tzv. správnej úvahy orgánu verejnej správy. Súd v rámci preskúmavacieho konania sleduje iba to, či rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Uložená sankcia nebola v zjavnom nepomere s charakterom, rozsahom a spoločenskou nebezpečnosťou zistených porušení právnych predpisov. Sankcia bola uložená na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby, predmetná PC hra bola určená maloletým od 12 rokov a kontrola v prevádzkarni žalobcu bola vykonaná na základe podnetu spotrebiteľa, ktorý si predmetnú PC hru zakúpil, pričom nemal dostatočné jazykové znalosti, aby si mohol informáciu uvedenú v anglickom jazyku preložiť.

K otázke porovnania skutkovo podobných prípadov, keď žalobca vo svojom odvolaní poukázal na právoplatné rozhodnutie žalovaného č. SK/0027/99/2011 senát odvolacieho uvádza, že mu nie sú známe skutkové okolnosti daného prípadu, každé správne konanie je individuálne a administratívny orgán na základe správneho uváženia zohľadňuje špecifiká každého jednotlivého administratívneho konania, na ktorého podklade určuje výšku pokuty.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Správne orgány oboch stupňov správne vyhodnotili právnu a skutkovú stránku veci, preto z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219

ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/19796/2010-29 zo dňa 01.03.2012 potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže v odvolacom konaní nemal úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný